

foreninger i Danmark købt en Tobaksfabrik i Esbjerg. Jeg maa tilstaa, at jeg er ikke klar over, hvordan det gaar med Tobakken. Det er en Forarbejdning af et Raastof, der foregaar i Tobaksfabrikken, men om Tobakken hører ind under Bestemmelsen, om man kan sige, at Medlemmerne af Forbrugsforeningerne benytte den i deres Bedrift, og at den som Følge deraf maa være fri for Skat, er vist et af de Spørgsmaal, som det vil volde Vanskeligheder at afgøre. Eller jeg tænker paa saadant noget som et Kafferisteri, et Kaffebrænderi. Det er ogsaa en Slags Forarbejdning af Raastoffer, som Medlemmerne benytte, men om det just kan siges, at de benytte dem i deres Virksomhed, ja, det er ogsaa et Spørgsmaal, som kan være ret tvivlsomt. For Resten maa jeg sige, at jeg er ikke sikker paa, at de Undtagelsesbestemmelser, som findes her, i al Almindelighed ville blive følte som retfærdige rundt omkring i Kommunerne, og det er jo om en Undtagelse fra Pligten til at udrede kommunale Skatter, der her er Tale. Dette, at et Mejeri ligger i en Kommune, samtidig med at det maaske har Leverandører fra 3—4 omliggende Kommuner, gør, at dette Mejeri paafører vedkommende Kommune ganske overordentlig store Udgifter, f. Eks. til Vejvæsen. Jeg har det Held eller Uheld, hvad man vil kalde det, at have et Mejeri i den Kommune, hvor jeg bor, og det har kostet os Tusinder af Kroner i de 10 Aar, Mejeriet har bestaaet, at vi have haft det liggende i vor Kommune fremfor i en Nabo-kommune. Jeg kan godt tænke mig, at man, naar vi faa saadanne ny Regler for Paaligning af Skatterne, navnlig Regler, som tage Aktieselskaber med, vil sige: Vi indse ikke rigtig, hvorfor det Mejeri skal være fri for at betale til vort Vejvæsen, fordi det er et Andelsmejeri, thi saa snart det var et Aktieselskab eller det var en Privatmand, der havde det, skulde der betales noget. Selv om man gerne vil holde sin Haand over Andelsforetagender, tror jeg dog, at man maa regne med, at der kan være Forhold, hvor Folk ville have lidt vanskeligt ved at forstaa, hvorfor just saadant noget, som jeg her har nævnt med Hensyn til Mejerier, er undtaget.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder. Derimod havde jeg Lyst til med Hensyn til den Del af Lovforslaget, som jeg her har beskæftiget mig med, Ejendomsskylden, særlig til Kommunen, endnu at gøre et Par Bemærkninger. Der

har baade i og uden for Salen fra visse, jeg ved ikke, om det gaar an at sige, Agrarers Side, været talt meget om, at at det her foreslaaede var noget langt mere i Retning af Ligestilling med Hensyn til Beskatning end f. Eks. Kommissionsforslagene. Det beror paa en Misforstaaelse, det er det aldeles ikke. Det her foreslaaede er, som jeg har søgt at gøre gældende baade i Gaar og i Dag, fremdeles det, at alle de, der have faste Ejendomme, skulle forlods svare en Skat af den Værdi, som den faste Ejendom repræsenterer, uden Hensyn til, om de ere Ejere af den eller ikke, og saa bagefter kommer Ligeligheden derved, at saa komme vi lige saa vel som alle øvrige Samfundsborgere, der ikke have faste Ejendomme, til at tage vor Part af Formue- og Indkomstskatten. Holde vi os alene til Ejendomsskylden kontra Bygningsafgift og Hartkornsskat, indrømmer jeg — og det er derfor, jeg kan gaa med til Ejendomsskylden — at saa er Ejendomsskylden mere retfærdig inden for dette specielle Omraade, Grundskatterne, end det, vi nu have, Bygningsafgift og Hartkornsskat. Men ud over dette skulle vi sandelig ikke tale om Ligestilling. Vi beholde fremdeles efter det foreliggende Forslag den Ordning, at alle faste Ejendomme forlods svare Skat. Ligestillingen kommer saa først bagefter derved, at vi alle skulle tage vor Part sammen med alle de øvrige Samfundsborgere.

Endnu kun en Bemærkning. Der er under de tidligere Aars Forhandlinger navnlig fra det ærede Medlem for Hurup (N. Andersen) talt om, at det, som den Gang forelaa fra det Ræditz-Thottske Ministerium og Skattekommissionen, var noget saa indviklet og byrdefuldt for Sognekommunerne, saa at Sogneraadene vilde have vanskeligt ved at hitte ud af at arbejde med det der foreslaaede Skattestyem. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at efter det her foreliggende Forslag vil Kommunalraadene og Sogneraadene Arbejde blive langt, langt større end efter Skattekommissionens Forslag. Dette var, naar man ser rigtig paa det, virkelig simple, og hele det indviklede derved bestod deri, at der sad en Mand paa hver Amtstue — dette blev fremhævet af det daværende Medlem Scavenius — og regnede ud, hvor stort Tilskud hver Kommune skulde have. Vilde vedkommende Formand saa kontrollere, om det var rigtigt — han behøvede ikke at gøre det — var det meget let for ham at sætte sig ind i disse Regler. Men hvad paalægges der nu ved